

מנחות קח

עניין: האומר אחד משורי הקדש, שור בשוורי

רש"י ויקרא י, ג

ביקרא רצה: (ג) הוא אשר דבר וגו'. היכן דבר ונועדתי שמה לפני ישראל ונקדש בכבודי. אל תקרי בכבודי אלא במכובדי. אל משה לאהרן אהרן אחי יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום והייתי סבור או כי או כך עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך:

ראש דוד לחיד"א פרשת שמיני

לשור שצוורי כדעת הרמב"ם והרב צ"ח ולכך תפס כל הגדולים והקטנים דוקא אינם בכלל ההקדש, ומ"ש הר"מ פ"ז דמעילה ויהנה בקטן אריש דינא קאי, או סמך על מ"ש צ"ח מעה"ק וכמ"ש מורי הרב זל"ה צ"ח נחפה בכסף ח"מ סי' כ"ב, ונראה דה"ה אם יש גדול וציוני ושנים שלשה קטנים שוו צעוריהו בקטן כצמות ואיכות דאינם בכלל, וז"ש עכשיו ראיתי שהם גדולים ממני וממך, כלומר דהאומר שור משוורי אין משמעותו כשור שצוורי שהוא הגדול אלא משמע אי משוורי וא"כ הגדול והציוני הקדש והקטנים אינם בכלל ההקדש, ולדעת הזכר נדב היה גדול מאציהוא, ולכך נתקדש הבית בנדב הגדול ובאציהוא הציוני ואנו הקטנים נשארו, ונמצא שהם גדולים ממני וממך.

א"נ אפשר לומר דמשה רבינו תמיד היה סובר לדינא כחילוק הרב צ"ח, רק שסבר כמ"ש ונקדש בכבודי הכוונה במכובד שצמכודי ור"ל הגדול וז"ש או כי או כך, ואחר מעשה ראה שהכוונה במכובד ממכובדי דהיינו כמו שור משוורי דהגדול והציוני הקדש, וז"ש עכשיו ראיתי שהם גדולים וכו' כלומר שהפירוש מכובד ממכובדי והם גדולים ואנו הקטנים נשארו, איברא דלא שייך כלפי שמיא האי דינא דשור משוורי הגדול והציוני הקדש, דדוקא צאדם אמרו הגדול והציוני הקדש אבל במאמר ה' אין לומר כן דליכא ספיקא קמיה שמיא, אך יש לומר דעתו ית' ודאי הלא מראש על נדב ואציהוא ומ"ש ונקדש בכבודי כוונתו במכובדים שצמכודי לאפוקי הקטנים וצ"ח יעלה כהוגן והבן. וצילקוט משלי (רמז תתק"נ) אמרו יש

ובת"כ אמרו היה אהרן עומד וחואה ואומר אוי לי וכו' נכנס משה וכו' אל אהרן אחי מסויי נאמר לי עתיד אני לקדש את הבית הזה בצאדם גדול אני מקדשו הייתי סבור או כי או כך הבית מתקדש עכשיו נמצאו בניך גדולים ממני וממך כיון ששמע אהרן כך שתק. ולהבין מאמר זה אפשר צמה ששמעתי שכתבו

א"נ אפשר צמ"ש צשלהי מנחות (ק"ח:) האומר אחד מכבשי הקדש הגדול שבהן הקדש היו לו שלשה הציוני הקדש, ופריך אמאי אין הגדול הקדש, ופריך שמיאל חוששין אף לציוני דלגצי קטן עין יפה הוא, גם אחמר החס האומר שור צוורי הקדש הגדול שבהן הקדש, ופסקה הרמב"ם פ"ז דמעה"ק, וצ"ח מעילה פ"ז פסק הרמב"ם אמר כיום מכיסי הקדש שור משוורי הקדש מועלין בכלן, ומרן צכ"מ שם הקשה ממ"ש פ"ז ממע"ק דהגדול הקדש, וחילק הרב צרכה הזבח בין אומר שור משוורי דאז מועלין בכלן לאומר שור צוורי דמשמע הגדול, ונראה חילוק נכון ובהנהגותי על הרמב"ם הארכת קלת ודקדקתי שם על הצ"ח ועל האחרונים ממ"ש הרמב"ם פכ"א מה' מכירה ע"צ ולא ע"ע האסף, והשתא הקצ"ה אמר ונקדש בכבודי והכוונה במכובד ממכובדי, ודמי לשור משוורי הקדש ולדעת מרן הוי כשור שצוורי דר"ל הגדול שבהם, וגם משה רבינו סבר כך דלא כרצונו משה, וז"ש הייתי סבור או כי או כך וכדס"ל למרן דשור משוורי היינו הגדול, אבל אח"כ מסיק משה רבינו כרצונו משה, והיינו דאמר עכשיו ראיתי שיש חילוק בין שור משוורי

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMIPORTAL

KOLHALASHON